

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

Γ.

Είδαμε στα δυο προηγούμενα άρθρα την αδικία που γίνεται στη γυναίκα στο πολιτικό επίπεδο και που συνέπειά της είναι και οι ανισότητες που τη βαραίνουν στους όρους της εργασίας. Το πρόγραμμά μας σαυτά τα δυο σημεία είναι καθαρότατα διαγραμμένο : σε κάθε περίπτωση, σε κάθε ευκαιρία που μᾶς δίνεται, να κατευθύνουμε τις προσπάθειές μας για να καταπολεμούμε τις αδικίες αυτές.

Σήμερα θα ιδούμε που ἄλλοῦ αδικιέται ἡ γυναίκα και ἀπὸ τὴ νομοθεσία και ἀπὸ τὴν παράδοση και τὴν πρόληψη και θὰ συμπληρώσομε ἔτσι σύντομα και σχηματικά, ἀγγίζοντας τὰ κυριότερα σημεία του, τὴν ἀνάλυση τοῦ προγράμματός μας.

Οἱ μεγαλύτερες ἀνισότητες που βαραίνουν τὴ γυναίκα παρουσιάζονται μέσα στη νομοθεσία που ρυθμίζει τὶς σχέσεις τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας, τὰ καθήκοντα και τὰ δικαιώματα τῶν συζύγων ἀναμεταξύ τους και ὡς πρὸς τὰ παιδιά τους. Οἱ αδικίες αὐτὲς στηρίζονται σὲ δύο ἀντιλήψεις, πρῶτα πρῶτα στὴν ἀντίληψη ὅτι ἡ γυναίκα εἶναι πλάσμα κατώτερο διανοητικά ἀπὸ τὸν ἄντρα και ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ προστασία και κηδεμονία και δεῦτερο στὴν ἀντίληψη ὅτι ἄλλη εἶναι ἡ ἠθική που ἐπιβάλλεται γιὰ τὸν ἄντρα και ἄλλη γιὰ τὴ γυναίκα.

Συνέπεια τῆς πρώτης ἀντίληψης εἶναι ὅλη ἡ νομοθεσία που ρυθμίζει τὴ διοίκηση τῆς περιουσίας, τὴν προίκα, τὴν κηδεμονία τῶν παιδιῶν, κ. τ. λ. Συνέπεια τῆς ἀκόμα ἡ ταπεινωτικὴ τῆς γυναίκας θέση σὲ κάθε ἐπίσημη πράξη, ὅπου δὲν μπορεῖ νὰ παρουσιασθῆ ὄχι ὡς μάρτυς σὲ συμβολαιογραφικὲς πράξεις κτλ.

Αὐτὰ ὅμως ὅσο κι ἂν εἶναι δυσάρεστα και ἐξευτελιστικά γιὰ τὴ γυναίκα δὲν εἶναι τόσο τραγικά ὅσο οἱ συνέπειες τῆς ἀντίληψης τῆς διπλῆς ἠθικῆς. Οἱ συνέπειες αὐτὲς φαίνονται πρῶτα πρῶτα σὸ ζήτημα τῶν ἐξώγαμων παιδιῶν. Ὁ ἄντρας, ὡς τώρα τουλάχιστο, δὲν εἶχε καμιά ἐυθύνη γιὰ ὅσα παιδιά κιἂν ἔκανε ἔξω ἀπὸ τὴν οἰκογένειά του τὴ νόμιμη. Ἡ γυναίκα ἔφερε ὅλες τὶς ὑλικὲς και ἠθικὲς συνέπειες μιᾶς πράξης κοινῆς και τῶν δύο. Ἐνας νόμος ἐξαμβλωματικός, που ἀγνοεῖται ἀκόμα ἡ τύχη του, προσπαθεῖ νὰ ρίξει στάχτη στὰ μάτια ὅτι ἐνδιαφέρεται ἡ πολιτεία γιὰ τὴν τύχη τῶν δυστυχισμένων παιδιῶν που ἦρθαν σὸν κόσμο χωρὶς τὴν εὐλογία τοῦ πατῆ. Γράψαμε πολλές φορὲς σὸν «Ἀγῶνα» και γιὰ τὶς ἀτέλειες τοῦ νόμου αὐτοῦ και γιὰ τὴν ἀποψη τοῦ Συνδέσμου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐξώγαμων παιδιῶν και τονίσαμε χίλιες φορὲς ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει θέση γιὰ καμιά παρεξήγηση ὅτι ζητοῦμε τὴν τέλεια ἐξίσωση τῶν παιδιῶν αὐτῶν μὲ τὰ νόμιμα, γιατί ἔτσι μονάχα ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά θὰ προστατεύονται ἀποτελεσματικά τὰ παιδιά, ἀπὸ τὴν ἄλλη θὰ ἐξισωθοῦν οἱ εὐθύνες και τῶν δυὸ γονέων ὡς πρὸς τὰ τέκνα τους, εἴτε νόμιμα εἴτε ἐξώγαμα.

Ἄλλο σημεῖο ὅπου ἡ ἀντίληψη τῆς διπλῆς ἠθικῆς βαραίνει τὴ γυναίκα εἶναι ἡ νομοθεσία γιὰ τὸ διαζύγιο, που σύμφωνα μαὐτὴ ἡ μοιχεία τῆς γυναίκας εἶναι ἀφορμὴ διαζυγίου, ἡ δὲ μοιχεία τοῦ ἀντρὸς ἀφίνεται στὴν κρίση τοῦ δικαστηρίου ἂν εἶναι ἢ ἂν δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἀφορμὴ γιὰ διαζύγιο.

Ἡ ἐξίσωση τῶν ὄρων τοῦ διαζυγίου καὶ γιὰ τοὺς δύο συζύγους εἶναι καὶ αὐτὴ ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα σημεῖα τοῦ προγράμματός μας.

Οἱ φοιχώτερες ὁμως συνέπειες τῆς ἀντίληψης αὐτῆς τῆς διπλῆς ἠθικῆς παρουσιάζονται στὸ σύστημα τοῦ διακανονισμοῦ τῆς ἀνηθικότητος ποὺ ὑπάρχει ἀκόμα σὲ πολλὰ κράτη. Σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ ἡ γυναίκα ποὺ παραδίδεται στὴν ἀκολασία καταγράφεται ὡς κοινὴ γυναίκα στὰ βιβλία τῆς ἀστυνομίας, ὑποχρεώνεται νὰ μένει σὲ ὠρισμένα σπίτια ποὺ ἀνέχεται τὴν ὑπαρξή τους ἡ πολιτεία γιὰτὶ πιστεύει πὼς μαὐτὰ περιορίζει καὶ τὶς μεταδοτικὲς ἀρρώστειες καὶ τὴν ἀνηθικότητα ἐνῶ δημιουργεῖ ἀπεναντίας ὄχιμονάχα ἐστῆς διαφθορᾶς, ἀλλὰ δίνει ἀφορμὴ στὴ συστηματικὴ ὄργάνωση τῆς σωματεμπορίας τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ τροφοδοτοῦνται οἱ οἴκοι αὐτοί. Μέναν ἰησουῖτισμὸ ποὺ δὲν παρουσιάζεται τέτιος σὲ κανένα ἄλλο σημεῖο, προσπαθεῖ τὸ κράτος νὰ φαίνεται ὅτι καταδιώκει τὴ σωματεμπορία, καὶ ὁμως δὲν κατορθώνει ποτὲ οὔτε νὰ κιάσει οὔτε νὰ τιμωρήσει τοὺς συστηματικοὺς αὐτοὺς προμηθευτὲς τοῦ ἀνθρώπινου ὕλικου. Ὡς τόσο ποτὲ δὲ θέλησε νὰ σκεφτεῖ ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὴ μεγαλύτερη εὐθύνη γι αὐτὴ ὄλη τὴν κατάσταση εἶναι ὁ ἄντρας, ὁ καταναλωτὴς, ὅτι αὐτὸς πρῶτος μεταδίνει τὶς φοβερὲς ἀρρώστειες ποὺ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς τρομερότερες πληγὲς τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Καὶ σαὐτὸ τὸ σημεῖο τὸ πρόγραμμά μας καθορίζει ρητὰ τὴ στάση μας. Φωνάξαμε καὶ φωνάζομε πάντα γιὰ τὴν ἀδικία καὶ τὴν ἀνισότητα ποὺ βαραινουν τὴ γυναίκα καὶ πρὸ πάντων, γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ἀποκλειστικά, τὴ φτωχὴ γυναίκα. Ζητήσαμε τὴν κατάργηση τοῦ διακανονισμοῦ τῆς πορνείας, ζητοῦμε ἀκόμα καὶ τὴν κατάργηση τῆς ὑποχρεωτικῆς θεραπείας ποὺ καὶ αὐτὴ ἀποδείχτηκε παντοῦ πὼς δὲν πετυχαίνει τὸ σκοπὸ της καὶ ὑποδείχομε ἄλλα μέσα γιὰ τὴν καταστολὴ τῆς ἀρρώστειας. Σὲνα ὑπόμνημα ποὺ θὰ δημοσιέψομε σὲ ἄλλο φύλλο τοῦ «Ἄγωνα» θὰ ἴδοῦν οἱ ἀναγνώστες μας πὼς ἀντικρύζει ὁ Σύνδεσμος τὸ ζήτημα ὅλες του τὶς λεπτομέρειες.

Νομίζω πὼς ὅσα ἔγραψα στὰ τρία αὐτὰ ἀρθρα γιὰ τὸ πρόγραμμά μας εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ διαφωτίσουν τὸν καθένα πάνω στὰ βασικὰ σημεῖα του. Ἐπαρρῶ πὼς δὲ χωρεῖ πιά καμιὰ παρεξήγηση. Ζητώντας τὴν ἰσότητα γιὰ τὴ γυναίκα ζητοῦμε μιὰ ὀρθρμηση δικαιότερη τῆς πολιτείας, ζητοῦμε τὴν ἐξύψωση τὴν ἠθικὴ τῆς γυναίκας, ζητοῦμε νὰ δώσομε στὴν ἴδια τὴν αὐτοπεποίθηση ποὺ τῆς τὴν ἐστέρησε τέλεια ἡ προαιώνια κατώτερη θέση ὅπου τὴν ἔχει καταδικάσει ὁ ἀντρίκιος ἐγωῖσμός καὶ ὅπου ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν κρατεῖ ἡ ἀδικαιολόγητη διατήρηση μιᾶς κοινωνικῆς ἀντίληψης παλιᾶς, ἀσχετης ὀλοτελα μὲ τὶς σύγχρονες συνθῆκες καὶ μὲ τὴ σύγχρονη ἐξέλιξη τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Γιὰ τὸ γκρέμισμα αὐτῶν τῶν προλήψεων, ποὺ θῦμα τους τραγικὸ εἶναι πρῶτα πρῶτα ἡ γυναίκα, μὰ ποὺ οἱ συνέπειές τους ἀντανακλουν ὄλη τὴν κοινωνία, καλοῦμε νὰγωνιστοῦν μαζί μας κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τοῦ Συνδέσμου μας, ὅλες τὶς ἐλεύθερες συνειδήσεις. Αῦ. Θ.